

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru modificarea și completarea Legii nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I.- Legea nr. 47/1993 cu privire la declararea judecătorească a abandonului de copil, publicată în Monitorul Oficial, Partea I, nr. 153 din 8 iulie 1993, se modifică și se completează după cum urmează;

1. Articolul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Copilul aflat în grija unei instituții de ocrotire socială sau medicală de stat, a unei instituții private de ocrotire legal constituită sau încredințat în condițiile legii unei persoane fizice, poate fi declarat

prin hotărâre judecătorească abandonat, ca urmare a faptului că părinții s-au dezinteresat de el, în mod vădit, o perioadă de 5 luni.

Declararea abandonului prin hotărâre judecătorească duce la decăderea din drepturile părintești și implicit pierderea dreptului de exprimare a consimțământului la adopție.

Prin dezinteres se înțelege încetarea imputabilă a oricăror legături între părinți și copil, legături care să dovedească existența unor raporturi părintești normale.

Dezinteresul manifestat față de copil poate fi dovedit cu orice mijloc de probă. Instituțiile care au în îngrijire copii sunt obligate să comunice autorității tutelare sau instanței de judecată, la cererea acestora, numărul vizitelor efectuate, precum și orice fapte ale părinților care să poată caracteriza comportamentul părintesc al acestora față de copil. În acest scop, instituția este obligată să țină o strictă evidență a vizitelor și faptelor menționate.”

2. Articolul 2 se modifică și va avea următorul cuprins;

“ Cererea pentru declararea abandonului se adresează tribunalului județean sau, după caz, al municipiului București pe raza căruia se află sediul instituției de ocrotire ori domiciliul persoanei fizice căreia i s-a încredințat sarcina îngrijirii copilului.

Sesizarea instanței va fi făcută de conducerea instituției unde se află copilul părăsit sau de procuror, în termen de 30 de zile de la data împlinirii termenului de 5 luni de când părinții au încetat legăturile cu copilul în înțelesul celor prevăzute la art.1 alin.2.

La cererea pentru declararea abandonului se va anexa ancheta socială efectuată de autoritatea tutelară competentă cu privire la condițiile abandonării copilului, situația părinților, starea psihofizică, de instruire și educare a copilului, condițiile pe care le

are și modalitatea de îmbunătățire a acestora, precum și orice alte date interesând creșterea, instruirea și educarea copilului. În cadrul anchetei sociale autoritatea tutelară va opina în legătură cu poziția sa față de cererea de declarare a abandonului.

Citarea părinților, a autorității tutelare și a persoanelor prevăzute la art.3 este obligatorie.

Participarea procurorului la proces este obligatorie.”

3. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ În cazul copiilor aflați în instituțiile prevăzute la art.1, abandonul nu va fi declarat dacă, înăuntrul perioadei de 5 luni ori în timpul judecării procesului, o rudă până la gradul IV inclusiv cere să i se încredințeze copilul spre creștere și educare, iar cererea este apreciată ca fiind în interesul copilului.

Copilul care a împlinit vârsta de 10 ani va fi ascultat de instanță.”

4. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Pentru copiii care la data intrării în vigoare a legii se află în instituții de ocrotiri sociale sau medicale de stat, părăsiți de părinți de 5 luni, sesizarea instanței, în condițiile art.2 alin.2, se poate face de îndată .”

5. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

“ Instanța competentă poate să decidă oricând, la cererea unuia sau ambilor părinți, redarea exercițiului drepturilor părintești, dacă au încetat împrejurările care au condus la declararea abandonului și dacă redarea exercițiului acestor drepturi este în interesul copilului.

Redarea exercițiului drepturilor părintești se prescrie în 3 luni de la declararea abandonului.

Dispozițiile alineatului precedent nu se aplică în cazul în care copilul a fost adoptat în condițiile legii.”